

PARAULES AL CONSELL DIOCESÀ DE CÀRITAS Alaior, 2 de març de 2017

Estic molt content de poder estar present aquesta tarda al Consell Diocesà de Càritas de Menorca. Com bé sabeu, durant les últimes setmanes he estat visitant les diferents instal·lacions de la nostra Càritas diocesana i he anat coneixent els diferents projectes. A poc a poc, termes com *TIF*, *Botigues solidaries*, *projecte Mestral*, *habitatge d'inserció* i molts altres, han anat prenent forma. També he conegut a alguna de les persones a les que presteu aquest servei. He de dir que estic impressionat per la gran quantitat de projectes i d'activitats que desenvolupa Càritas Menorca. M'alegro que hi hagi una Càritas forta, perquè això és signe de la vitalitat d'una Església.

En aquesta primera reunió amb vosaltres us vull recordar dues coses que ja coneixem, però que em semblen molt importants i, per això, m'atreveixo a dir-les.

La primera és que la funció primordial de Càritas Diocesana és servir a les Càritas parroquials. El lloc primari on l'Església diocesana ha d'exercir la caritat és la parròquia, que és l'última localització de l'Església. Per a mi això és molt important perquè Càritas no és sinó l'expressió de l'amor que brota de la comunitat cristiana. Càritas ha d'estar sempre lligada a la comunitat cristiana, que es concreta en les comunitats parroquials. Si això no fos així, es convertiria en un servei fantàstic, però sense ànima. Per això, la nostra Càritas diocesana haurà de tenir com a prioritat animar, servir i promoure les Càritas parroquials i la vivència de la caritat en les parròquies. Certament que en ocasions haurà d'assumir projectes que superin el parroquial, però aquests projectes no poden ser la primera ni principal tasca d'una Càritas diocesana.

La segona observació és que el nostre objectiu és sempre oferir el millor servei a les persones. Les estructures, els protocols, els papers, no ens han d'impedir mai mirar als ulls dels més pobres i fer-los sentir que estem al seu servei. És important que ells ho notin, que s'adonin que ens tenen a la seva disposició. Càritas no pot ser un grup de funcionaris que atenen amb fredor a les persones que acudeixen. L'amor als més desfavorits ha d'encoratjar totes les nostres accions. Per a això necessitarem una espiritualitat forta, que ens ajudi a reconèixer en el més pobre la carn del mateix Crist.

Per realitzar això, em teniu al vostre servei. Vull estar molt a prop de Càritas, perquè la caritat és acció fonamental i imprescindible de la nostra Església. Desitjo acompanyar-vos en aquesta tasca, per així servir Jesucrist personificat en el rostre dels pobres de la nostra illa.

PALABRAS AL CONSEJO DIOCESANO DE CÁRITAS

Alaior, 2 de marzo de 2017

Me alegra poder estar presente esta tarde en el Consell Diocesà de Càritas de Menorca. Como bien sabéis, durante las últimas semanas he estado visitando las distintas instalaciones de nuestra Cáritas diocesana y he ido conociendo los distintos proyectos. Poco a poco términos como TIF, botigues solidaries, projecte Mestral, vivienda de inserción y otros muchos, han ido tomando forma. También he conocido a alguna de las personas a las que prestáis este servicio. Tengo que decir que estoy impresionado por la gran cantidad de proyectos y de actividades que desarrolla Cáritas Menorca. Me alegro de que haya una Cáritas fuerte, porque esto es signo de vitalidad de una Iglesia.

En esta primera reunión con vosotros os quiero recordar dos cosas que ya conocemos pero que me parecen muy importantes y, por eso, me atrevo a decirlas.

La primera es que la función primordial de Cáritas Diocesana es servir a las Cáritas parroquiales. El lugar primario donde la Iglesia diocesana debe ejercer la caridad es la parroquia, que es la última localización de la Iglesia. Para mi esto es muy importante porque Cáritas no es sino la expresión del amor que brota de la comunidad cristiana. Cáritas debe estar siempre ligada a la comunidad cristiana, que se concreta en las comunidades parroquiales. Si esto no fuera así, se convertiría en un servicio estúpido, pero sin alma. Por eso, nuestra Cáritas diocesana tendrá que tener como prioridad animar, servir y promover las Cáritas parroquiales y la vivencia de la caridad en las parroquias. Ciertamente que en ocasiones deberá asumir proyectos que superen lo parroquial, pero estos proyectos nunca pueden ser la primera ni principal tarea de una Cáritas diocesana.

La segunda observación es que nuestro objetivo es siempre ofrecer el mejor servicio a las personas. Las estructuras, los protocolos, los papeles, no nos deben impedir nunca mirar a los ojos de los más pobres y hacerles sentir que estamos a su servicio. Es importante que ellos lo noten, que se den cuenta de que nos tienen a su disposición. Cáritas no puede ser un grupo de funcionarios que atienden con frialdad a las personas que acuden. El amor a los más desfavorecidos debe alentar todas nuestras acciones. Para ello necesitaremos una espiritualidad fuerte, que nos ayude a reconocer en el más pobre la carne del mismo Cristo.

Para realizar esto, me tenéis a vuestro servicio. Quiero estar muy cerca de Cáritas, porque la caridad es acción fundamental e imprescindible de nuestra Iglesia. Deseo acompañaros en esta tarea, para así servir a Jesucristo en el rostro de los pobres de nuestra isla.